

Fiskimenn velja formann
fyri hin sjólatna.

Formannsval er í Føroya Fiskimannafelag í hesum døgum. Tað eru ikki bert fiskimenn, ið vita hví; men allar Føroyar vita hví Føroya Fiskimannafelag aftur í ár velur formann. Tað er ársakað av teim stóru sorgartilburðum, sum so mangan vitja okkara land og seta merkir á ung og gomul, einstaklingar og samfelag okkara. Formaður Føroya Fiskimannafelags **Hans J. Havstreym**, ið valdur var seinasta ár, fórst í teim brottu bárum, kóvdist í havsins kalda fœvningi, saman við sínum mongu starvsfeløgum, ið settu lívið til fyrri Føroyar og heimið.

Brátt brýnast bárbrot um bratta báru, so sigirstolt sker farið fram við færu, at vinna vald um vág og veiði virði, har frægir finna fong á feigdar firði.

Soleiðis syngur skaldið Olivur á Ryggi, og allir Føroyingar ársannað sannleiksorð skaldsins. Brýnandi tær brottu báru, stevna tær føroysku skúturnar á hvørjum árið, at vinna veiðu og virði, til álvarsleik, til eydnuleik — og — til sorgarleik. Frægir finna fong á feigdar firði. Fleiri vórðu verðandi eftir har úti.

Millum tær mongu hugprúðu hetjur havsins, ið í ár vórðu verðandi har úti var felagi okkara **Hans J. Havstreym**, ið seinast var kosin formaður Føroya Fiskimannafelags.

Ungur og envarfur var hann. Og sum so mangur her á landi, vaksir upp í fátækum heimi. Hugagóður og envarfur var hann. Hann skúlaðist í livsins harða og tronga skúla, og lotuvis leitaði hann sær mentun í bókum og blóðum. Hann skúlaðist til tað stríð, ið einhvor ognarleysur Føroyingur er borin til, stríðið fyrri lívið. Hann skúlaðist til tað politiska stríð sum hin ognarleysi altíð má taka tátt í, stríðið fyrri einari rættvisari samfelagsskipan.

Hans J. Havstreym, var framum alt annað javnaðarmaður, og var tí føroyska javnaðarflokkinum ein hin tryggasti skrivandi stuðulin. Í hesum blaðið skrivandi hann sínar eldhugagreinar um at broyta samfelagsskipanina ásamt javnaðarstevnunum. Í hesum blaðið heitti hann á starfslagar sínar Føroya Fiskimenn, um at standa fylktir um mál síni, ganga fram í tryggum felagsskapi og samvinnu.

Føroysku Fiskimenn høvdu ársæði á Hans Havstreym og settu hann á terra mest útsetta pall. Tað var eins og hann var borin til at verða oddamaður fiskimansins.

Hvøllu orð og hvøssu greinir Hans Havstreym hoyrast ikki longur. Hann er lagnaður og pennurin dottin honum úr hendi. Lagnan vildi tað soleiðis. Hann skuldi leggjast í somu vátu grøv sum faðir hansara, somu grøv ið hyst hevur so mongum Føroyingum. Men vit ið eftir lívað, latum okkum gera tað, ið vit kunna til frama fyrri javnaðar-

stevnunum í Føroyum, broyta samfelagsskipanina hagar at fá hava ovmikið og ferri ovlitið, tí hesi vóru loysunnarorð Hans Havstreym.

Stjórn javnaðarmanna,
M. S. Viðstein,
formaður.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

„Tilboðið“.

Formaður sjálvstýrisflokksins, Kirkjubólóndin, hevur í seinasta „Tingakrossi“ velt eina blaðgrein, sum er hálvan fjórða teig í vidd, og hevur hann givið henni navnið: Sannleikin um „tilboðið“. Men ikki er væl velt, tí so gloprut er hvort teigalendi, at sjónskliga kemur fram, at Kirkjubólóndin ikki bert er faðir at „tilboðinum“, men eisini gudpápi og — banamaður tilboðsins.

Virkislonin.

Ein søgusmiður skrivur í seinasta „Krossi“ langa fjákusøgu úr Gotu. M. a. skrivur hann um arbeiðsloisnir og gabbar av, at menn fáa 60 og kvinnur 30 oyr. um tíman. Annars vilja skilamenn vita at siga, at tímanslonin í Gotu fyrri menn liggur um 30—40 oyr. og fyrri kvinnur 20—25. Hetta er nærri sannleikanum, meðan hitt væl nærmast er — nærri at Noreg.

Ellisheimið.

Tað hevur verið nógv talað og skrivað um at byggja ellisheim í Havn. Býráðið hevur herfyri haft tinging við sparikassan í Havn um at kunna læna 30.000 kr. til byggjan av ellisheimi, og fingið jättisli frá sparikassanum. Nú, ið býráðið ættar at byggja ellisheimið, kemur bræv frá sparikassanum, at kassin ikki kann halda orð — ongur pengur. Nú má tí roynast aðrastaðni eftir peningi.

Haag.

„Dimmalætting“ og „Tingakrossur“ royna at „forhandle“ seg til rættis um Grønlands-málið í Haag. Sjálvt um hesir partarnir koma at semjast og hálsfœvnast, so fellur Haagardómurin kortini í Haag.

Nýtt arbeiðsmannafelag.

15. oktober varð stovnað arbeiðsmannafelag í Syðru-Gotu. Felagsins navn er: „Gotu sóknar Arbeiðsmannafelag“, og formaður felagsins er Ole S. Poulsen, Syðrugotu. Seinri hava kvinnurnar eisini tikið seg

Partafelagið

Havnar Timburhandil

Telefon nr. 250

Tórshavn

Tlgr.-Adr.: Timbur

Besti svenski viður — Kryðsfiner.

Alt annað byggjutilfar.

Biligastu prisir.

Eks-Kronprinserne Wilhelm og Rupprecht paa Troner igen.

Eks-Kejser Wilhelms Søn skal afløse Hindenburg. — Rupprecht skal udraabes til Konge i Bayern.

Sensationelle Afsløringer i „Vorwärts“.

Berlin.

„Vorwärts“ bringer en Artikel om Ekskronprinsens Virksomhed, der vil vække den største Opmærksomhed baade i Tyskland og i Udlandet.

Bladet skriver bl. a.: Ekskronprinsen afgav, da han fra sit Domæne i Holland og Indrejde til Tyskland, en Erklæring, i hvilken han forpligtede sig til ikke at give sig af med Tysklands indre Politik. Nu kan vi imidlertid oplyse, at den samme Ekskronprins i den seneste Tid har arbejdet paa at blive indsat som tysk Rigsforstander med det Formaal at genoprette Monarkiet. Dermed afslører han, at han har modtaget en god Arv fra sin Fader, der jo aldrig har regnet med afgivne Løfter.

— Vi har, skriver „Vorwärts“, Beviser for, at der er truffet følgende Aftale, om hvilken Papen, Schleicher, Hindenburg og Kronprinsen er ganske enige:

Paa et vist Tidspunkt vil Hindenburg selv træde tilbage og billige, at Kronprinsen overtager Stillingen som Rigsforstander. Som sine Medhjælpere til dette Kup anfører han Rigsvern og Politi samt 400.000 bevæbnede Medlemmer af Staalhjem de vil alle kæmpe for disse Planers Virkeliggørelse om det saa skal gælde deres Liv.

Det oplyses ogsaa, at den bayerske Kronprins Rupprecht er vundet for Ekskronprinsens Planer, saaledes at han samme Dag, som Ekskronprinsen bliver Rigsforstander i Riget, vil lade sig udraabe til Konge i Bayern.

Hertil skriver „Vorwärts“: Vi kan ikke tro, at Rigspræsident Hindenburg er indforstået med disse Planer. Vi retter derfor følgende Spørgsmaal til Rigskansler von Papen, Rigsvernminister Schleicher og Indenrigsminister von Gayl:

Er d'Hr. klar over, at Ekskronprinsens Planer, og hvorledes stiller de sig dertil?

Er d'Hr. klar over, at Kronprinsens Planer er ensbetydende med Højforræderi og er Regeringen beredt til at tage Konsekvensen deraf og give Rigsadvokaten Ordre til at gøse sin Pligt?

Suðuroya-tíðindi.

Á Tvoroyri, 26. oktober 1932.

2 grindir deyðar í Hvalbæ. — Hvalastaðin í Lopra, skift eigara. — Fiskurin ferdur út av Tvoroyri — eitt hiit stórsta arbeiðisloysi í mansminni. — Tolulugur útróður.

Leygardagin 23. í h. var dagur í viku hjá Suðuroyingum. Ikki minni enn tveir grindir vóru á Hvalbæ. Um 5 tíðina vóru gjord grindaboð. Suðringar eru kvikir og heitir í blóðinum og vardi tað ikki nógv korterini til menn allastaðni frá í oynni legdu skúmanði frá landi at koma til grindina. Av tí at myrkið kom á aðrenn drápið kundi vera, vóru kynd bál á Hvalbiarsandi, so menn kundu siggja at halda grindini til og drepa. Hin fyrsta grindin var ikki meiri enn deyð tá ið tað blussaði á Hvalbiarfirði. Batarinar hildu út í hasti — tá lá ein Sunnbiarbátur har við ein fittari grind, ið varð ríkin inn og hildin til við tað sama. Hóast myrkt var, fór drápið fram í ollum góðum við litlum og ongum skaða. Tí skiftis komu 369 hvalir, tilsamans um 120 gyllin. Seinri var væl fiskað upp. Landgongdin varð vegna myrkið ikki á tí besta landgonguplássinum, og varð tí meginparturin niðurstungin. Tað undraði mangan at ikki stórri skaði skuldi henda, tí at drepa grind í myrki, bert við ljósinum frá nokrum á landi kyndum bánum er eyðvitað faramikið og hættisligt. Tað er ofta nóg gálið á ljósum degi.

Suðroyin er eitt grindadomi fyrri seg, varð tí reiðliga feitt upp partin, um ¼ skinn. At fáa eitt til 2 skinn av feittari góðari grind í húsið ókeypis kom tókt við í hesum ringu tíðum.

Útróðarbatarinar høvdu sæð ógvuliga nógv grind, munga ferðir meiri enn doyði á Sandi og í Hvalbæ. Eg hitti mann, ið segði, at hann metti grindaflokkinn, ið hann sá, til 2—3000 hvalir. Havið var fullt við grind so langt eyga sá. Vónandi leggja fleiri bólkir beini aðrenn langt umliður.

Nú er útlit til at hvalastaðin í Lopra kemur aftur í gongd. Harra keypmaður Gudmundur Mortensen, hevur keypt Loprarstaðin við 2 hvalabátum fyrri 100000 kr. Hetta má sigast at vera gott keyp. Hvalastaðin í Lopra er í góðum standi og stóð seinastu eigarum í 300000 kr. í fastari og umframt annað.

Arbeiðisloysi nívur her á plássinum verri enn nakrantíð í mansminni. Tað hevur fallið tí arbeiðandi flokkinum tungt at siggja, at stórus partur av fiskinum frá Tvoroyra skipinum hevur verið ferdur av plássinum til aðrar bygdir. Fyrr hevur tað verið umvent; tá hevur hópur av fiski verið keypt uttanfrá fyrri at arbeiðast og turkast her á plássinum. Mangt skiftist um á mansins ævi og broytingin er ikki altíð læsting.

Útróðurin hevur verið nógv so góður, tað tað hevur víðað. Batarinar hava fiskað væl í flestu bygdom í Suðuroynni. M. b. „Njarðlingur“ hevur fingið hópin av fiski á Munkagrundinum. Hann fór við góðum fæmi til Englands.

Tíðindamaður.

Føroya Løgting 1932.

Lendingar og brýr. Lendingin í Porkeri.

Við aðru víðgerð:

A. Samuelsen, framsgømaður, greiðið frá nevndarlitinum og leim ymsu uppskottum:

Klakksvík: Til Klakksvíkar kommunu til brúge yvir Stórá í Strond ¾ av tilfari og formannsløn kr. 570.

Kaldbak: Umsókn frá sóknarstýrinum í Kaldbak og Tór-